

Berlau (FK):

Jeg kunne måske nok have ønsket mig, at vi havde haft denne debat for en uges tid siden, da vores folketingsgruppe havde en lidt anden sammensætning.

Vi er positivt indstillet også over for dette lovforslag, men jeg vil gerne igen advare lidt imod, at den optimisme, som der måske kan være tendens til, breder sig, nemlig at vi tror, at i kraft af, at vi får vedtaget nogle forslag herinde i Folketinget, har vi også fået løst problemerne ude i landet. Det synes jeg hr. Kent Kirks bemærkninger herinde var et rystende udtryk for. Der er langt fra Christiansborg og ud til landet.

Lidt omskrevet sagde hr. Kent Kirk, at når det gælder kvindelige folk, der søger ansættelse, så er det noget med at trække rumpen til sig i tide, ellers er der ikke noget job på arbejdspladserne. Det er den temmelig rå holdning, der formodentlig i kraft af den store arbejdskraftreserve, der er i øjeblikket, har bredt sig blandt arbejdsgiverne. Vi skal jo ikke ret mange år tilbage, før der var en lidt anden holdning blandt i hvert fald moderne indstillede arbejdsgivere til spørgsmålet om kvinder på arbejdsmarkedet.

I spørgsmålet om den omvendte bevisførelse vil jeg også advare imod, at man anser dette for at være noget særlig revolutionerende. Mit kendskab til arbejdsgivere er, at de vil være i stand til at finde i tonsvis af undskyldninger for at gennemføre afskedigelsen alligevel. Og kan man ikke afskedige en kvinde, fordi hun er blevet gravid, så kan man i hvert fald sige, at temperaturen er steget i Karup Å, og så finder man en forklaring, og så gennemfører man sin afskedigelse alligevel. Det vil ikke være nogen særlig stor vanskelighed; der er en utrolig fantasi og opfindsomhed på arbejdsgiversiden for så vidt angår at skaffe sig af med de ansatte.

Men naturligvis mener vi, at man måske også med dette lovforslag kan bibringe arbejdsgiverne en forståelse af, at samfundet har udviklet sig, og at vi står i en situation, hvor man må begynde at respektere, at der skal være ligestilling mellem kønnene, og at man derfor er nødt til at indtage nogle mere tidssvarende holdninger end de dybt middelalderlige holdninger, man i en vis udstrækning giver udtryk for, herinde repræsenteret ved hr. Kent Kirk i dag.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg må jo konstatere, at hr. Berlau ikke har lyttet særlig godt efter det, som jeg sagde, men jeg kan da sige til hr. Berlau, at min vurdering af arbejdsmarkedet og virksomhederne er, at der er ved at ske en holdningsændring rundt omkring, og det er klart positivt. Jeg tror, at mange, mange virksomheder ansætter kvinder uden at skele til økonomi og lign., men det er bare ikke alle, der er med. Det er klart, at det er vigtigt, at vi får alle med, for når alle er med, så bliver der ikke de problemer, som jeg beskrev i mit allerførste indlæg.

Jeg vil meget gerne have, at hr. Berlau er opmærksom på, at det, jeg sagde, under ingen omstændigheder er udtryk for en reaktionær holdning, men er en erkendelse af, hvordan det danske samfund og det danske erhvervsliv fungerer, og det har jeg rimelig gode forudsætninger for at vide.

(Kort bemærkning).

Berlau (FK):

Jeg lyttede til, hvad hr. Kent Kirk sagde, og det var derfor, at jeg kunne tillade mig at komme med de bemærkninger før. Jeg synes ikke, at hr. Kent Kirk skal lade sig kyse af diskussionen her til at skifte standpunkt midt i det hele.

Det, der blev sagt, var, at dansk erhvervsliv har hårde og trange økonomiske kår, og at man derfor kan komme i den situation, at man ikke vil beskæftige kvinder, for så vidt de skulle gå hen og komme i omstændigheder. Det fik mig til at bruge vendingen: Enten trækker du rumpen til dig, eller også er der intet job. Det er det, som er tilfældet.

Når man siger til folk – og især når vi diskuterer her i Folketinget – at erhvervslivet har trange økonomiske vilkår, så er det ikke engang en slet skjult trussel, det er en åben trussel, og så ved alle godt, hvad der tales om: så vil man begynde at sortere. Det nytter ikke noget, at hr. Kent Kirk så bagefter forsøger at rode sig ud af det. Det var det, der blev sagt, og sådan ligger landet.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg må fastholde, at hr. Berlau ikke har forstået, hvad der er blevet sagt, og jeg må henvise ham til referatet af mine udtalelser.